

האם לא הגיע הזמן

להיות מוסלמי?

ألم بأن لك أن تكون مسلماً

باللغة العبرية

מאת:

המחבר : עבד אל-רחמן בן עבד אל-כרים אל שיחה

تأليف : د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

המרכז האירופי ללימודי האיסלאם

האם לא הגיע הזמן להיות מוסלמי?

המחבר

: עבד אל-רחמן בן עבד אל-כרים אל שיחה

ההוצאה לאור:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

המרכז האירופי ללימודי האיסלאם

1414 - 1435

תרגם מערבית: עמרו זכריה

עריכה : אחמד עבד אל-מקסוד

© כל הזכויות שמורות למחבר: עבד אל-רחמן בן עבד אל-כרים אל שיחה

תוכן העניינים

3	תוכן העניינים
4	הקדמה
8	מהו האסלאם?
8	תכונות האסלאם
8	הטבע הבריא
10	המונותיאזם
10	עבדות
12	רציונליות
13	אלוהות
14	העולמיות
15	המתנינות והמציאותיות
16	השלמות
17	השקיפות והבהירות
18	החיוביות
19	היציבות וההתפתחות
20	השלמות
22	ההמשכיות, הישירות
23	הכלילה
29	המוסריות
32	בשורה טובה
34	הספר הזה

הקדמה

בשם אללה הרחמן והרחום

תודות הן לאל, והתפילה והשלום על מוחמד שליחו של אללה, ועל צאצאיו וחבריו.

קורא יקר:

ניסיתי לקבוע, בקיצור, בספרון זה, כמה מתכונות האסלאם, כדי שיהיו מבוא לעיון ולמחקר אצל אלה המחפשים את האמת. אני כמעט בטוח שאם ההוגנים מבין הלא מוסלמים יכירו אותן, תהיינה סיבה לכניסתם לאסלאם, אבל בתנאים:

- הכוונות הטובות בחיפוש אחרי האמת וגילוי, ולא החיפוש אחרי הטעויות. אללה, השבח לו, הבטיח לכוון אל דרך הישר את כל המחפש את האמת, על ידי מה שימצא מהנאה בלבו, והקלות בדרכים שמובילות אליו. אללה אמר:

- (فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّما يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ) (الأنعام 125) "כל אשר יחפוץ אללה להנחותו, יפתח את לבו לאסלאם, וכל אשר יחפוץ להתעותו, יעשה את לבו צר ודחוק, כמו לו ביקשהו לטפס השמימה. כך ייסר אללה בעונש את אשר לא יאמינו. (המקנה 125)

• התפילות הכנות אל אללה לבדו, ולהדגיש על לבקש ממנו שיכוון אותו אל ידיעת האמת ולקבל אותה. אללה אמר: (كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) (البقرة 213) "האנשים היו כולם בני אומה אחת, ואז שלח אללה את הנביאים להיות מבשרים ומזהירים, והוריד ממרומים את הספר למען תתגלה האמת, ולמען ישפטו בין האנשים בכל אשר נחלקו בו. אלה אשר קיבלוהו שבו ונחלקו לאחר שניתנו להם האותות הנהירים, וזאת בשל רשעה שנפלה בנותם. אחר הנח האללה את המאמינים אל האמת אשר נחלקו בה, (והם מצאוה) כאשר הרשה. אללה מנחה את אשר יחפוץ אל אורח מישרים." (הפרה 213)

• לוותר על הקיצוניות הדתית, והחיקוי העיוור, לדת האבות והסבים, הקיימת על אי ידיעה, ואי קריאה לספרים המספרים על האסלאם בדרך רציונלית, ומדעית. ולא אלה שמספרים מתוך רגשות דתיות, וכיוונים מחשבתיים שירשו מקודמיהם. אללה מסר: (وَإِذَا قِيلَ لَهُم اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ) البقرة 170 "בהיאמר להם, לכו בעקבות כל אשר הוריד אללה ממרומים יגידו, לא, הלוך נלך בדרך אשר מצאנו את אבותינו הולכים בה. – אף כי אבותיהם לא השכילו להבין דבר ולא הישירו לכת?" (הפרה 170)

החוקר את העניין מבין הלא מוסלמים צריך להבין כי האסלאם אינו מיועד רק לבני ערב. האסלאם בא אל כל העולם כי אין גזענות באסלאם. מי שמאמין באסלאם ויישם אותו, נחשב למוסלמי, אם הוא שחור או לבן, מסוף העולם. ומי שלא מיישם אותו, ולא מאמין בו, לא נחשב למוסלמי ואם הוא מצאצאי נביא האסלאם מוחמד. אנחנו מוצאים שבלאלי, הקורא לתפילות במסגד הנביאי, היה אתיופי, וסוהייב היה ביזנטי, וסלמאן היה פרסי. האסלאם גם אינו סגור על מכה, או מדינה,

או האי הערבי. כל מדינה מאמצת את האסלאם נחשבת למדינה מוסלמית ואם היא נמצאת ביערות אפריקה.

□ לקבל את האסלאם ולשפוט אותו כדרך חיים והלכה שלמה, ולא לקבל אותו ולשפוט אותו מתוך כמה התנהגויות של בודדים או של מדינות בלתי אחראיות, כי יש הבדל גדול. יש מדינות שנחשבות מדינות איסלאמיות – האסלאם מתכחש להן- היתה להן השפעה גדולה בתהליך השחתת צורת האסלאם הנכונה, וסלידת הלא מוסלמים מן האסלאם, והתרחקותם ממנו. כל זאת בזכות התנהגויות, אמונות, ומעשים שעושים בדיבור או במעשה, והשכל השפוי והחברה המודרנית לא מקבלים אותם. ומיוחסים לאסלאם. לכן, צריך לדעת טוב שכל אמונה, או מעשה שמתנגד עם הטבע הבריאי, והשכל השפוי. והטעם הטוב לא מקבל אותו, ולא כל המוסלמים הסכימו עליו, נחשב לרחוק מאוד מן האסלאם. האסלאם הוא "מונותאיזם" שאין בו שיתוף עם מישהו אחר. האסלאם הוא עבודה שאין בה חנפנות. האסלאם מוסר שאין בו רע. האסלאם דרך חיים שאין בה תקלות. האסלאם בהירות שאין בה עמימות. אבל, לא כל המוסלמים לא נדבקים בכל בזאת באותה רמה. כי יש ביניהם המצליח, והנכשל. אללה הסביר את זה באומרו: "ثم أورثنا الكتاب الذين اصطفينا من عبادنا فمنهم ظالم لنفسه ومنهم مقتصد ومنهم سابق بالخيرات بإذن الله ذلك هو الفضل الكبير" (فاطر 32) ("אחר-כך הנחלנו את הספר לעבדינו אשר בחרנו. ואולם יש ביניהם הגורמים עוול לעצמם, ויש ביניהם מתפשרים, ויש ראשונים לעשות מעשים טובים ברשותאללה. זוהי הברכה הגדולה" (היוצר 32)

□ קבלת האיפורמציה הקשורה להאסלאם דרך החיפוש והמחקר הנכונים, ולא דרך כלי התקשורת הלא אובייקטיביים, או דרך אנשים עוינים לו. לכן, כל מי שרוצה לדעת על האסלאם צריך לעשות זאת דרך המקורות הנכונים, והדברים שהאומה הסכימה עליה. הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום אומר: "השארתי לכם את מה שאם תיידבקו אליו, לא תתעו לעד, הספר של אללה (הקוראן), והדרך שלי (סונה)", או כפי שאמר (يَبْرُكُوْا) אללה וְيَتَنَ לוּ שְׁלוֹם).

□ כל אדם מחפש את הטוב, והשלם ביותר בכל ענייני חייו היומיומיים. זה טבע אנושי שאללה ברא את הבריות לפיו. וזה בא דרך הבנתו מה יותר טוב, ומתאים לו על ידי ההשוואה בין מה שיש לו. ובמקביל הוא חייב לחפש את הדת הכי טובה, והכי שלמה שתיתן לו ולנשמתו את האושר, השלווה, השלמות הפיזית והנפשית, וגם בכסף והכבוד שלו. כל זה לא קורה אלא דרך הקריאה השקטה, ודרך השוואה שקופה, ובלי למהר לשפוט. וגם צריך לא למהר בקבלת ההחלטה, כי ההחלטה היא רק שלך.

□ הוא צריך לדעת טוב מאוד כי עניין זה הוא עניין גורלי, כלומר, החיים לאחר המוות, או לגן עדן שרוחבו כרוחב השמיים והארץ שהוכן ליראי אללה או לגיהנום לזהטי, שהדלק שלו הוא אנשים ואבנים. אותו שומרים מלאכים חזקים לא מתנגדים למה שאללה מצווה אותם, ועושים מה שהוא מצווה. אללה מסר: (وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ) الشورى 7. "כדברים האלה גילינו לך בקוראן ערבי, למעם תזהיר את אם הערים ואת השוכנים סביבה, ולמען תזהיר מפני יום הכינוס. אין ספק בו: מחנה אחד לגן עדן, ומחנה אחד לאש תבערה. (המועצה 7)

אני מתפלל לאללה שכל מי שקורא ספר זה יצליח בדרכו, ושלבו ישמח בקבלת האמת ולדבוק בה.

מהו האסלאם?

אסלאם הוא להיכנע לאללה על ידי להיות כפי מה שהוא ביקש להיות, מעבדות, ולא לשתף אתו מישהו אחר, ולציית להוראות שלו, ולהתרחק מהאיסורים שלו. אסלאם הוא קשר מתמיד בין המוסלמי לבין בוראו. הוא מדבר אתו חמש פעמים ביום ולילה דרך התפילות שכה עליו. בנוסף למנהגים (סונן) אחרים. הוא גם בקשר מתמיד עם בוראו דרך התפילות והאמרות (זכר) שהוא מדקלם כל הזמן בזמן עבודותיו היומיומיות, מה שמחזק את הקשר שלו עם אלוהו. יש אמרות לפני האוכל ואחריו, לפני ואחרי הכניסה לשירותים. אמרות לפני השינה, ואחרי שמתעורר. אמרות לפני הכניסה לבית, וביציאה ממנו. אמרות לפני הטהרה, ואחריה. אמרות לפני השכיבה עם בת הזוג. אמרות לפני העלייה לרכב... וכו'. חיי המוסלמי קשורים כולם אל ריבונו. אללה אמר: (قُلْ إِن صلاتي ونسكي ومحياي ومماتي لله رب العالمين لآشريك له) الأنعام ١٦٢ "אמור, תפילתי וקורבני וחיי ומותי הם לאללה ריבון העולמים" (המקנה 162).

תכונות האסלאם:

כיוון שדת האסלאם היא סוף הדתות המונותיאסתיות, והיא הדת שאללה לא מסכים שיעבדו אותו במה שהוא אחר בלעדיה. אללה אמר: (ومن يبتغ غير الاسلام ديناً فلن يقبل منه وهو في الآخرة من الخاسرين) "כל המבקש לו דת אחרת מלבד האסלאם, לא יקבלוה ממנו, ובעולם הבא ילך לאבדון" (בית עמרם 85)

לכן, דת זו חייב להיות לה תכונות שמאפיינות אותה. עם תכונות אלה היא תהיה תקפה ואפשרית לכל זמן ומקום עד יום הדין. מבין תכונות אלה:

א. (הטבע הבריא):

אסלאם הוא דת הטבע הבריא, שאללה ברא את האנשים לפיו. טבע זה נברא על בסיס החשיבה על שיש לו אָל שהמציא אותי, שיכול בצורה ספונטנית לדעת אותו דרך החשיבה בנסים של אללה והחסדים שלו. ודרך החשיבה בתבל הזה שמוביל אותו אל האל הזה. אללה מסר: (قَأَقْمُ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفاً فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ) الروم 30 "שא פניך אל הדת כחניף. זו יצירת אללה אשר יצר את האדם בה. אין לשנות את בריאת אללה. זוהי הדת הנכוחה, ואולם מרבית האנשים אינם יודעים. (בני ביזנטיון 30).

זה המקור בכל הבריות. אבל טבע זה בבני אנוש יש כמה גורמים מסביבו שיכולים להשפיע עליו, ולהסטות אותו מדרך הישר, ושישתף מישהו עם אללה באלוהות, או לעבוד מישהו אחר, ולהכחיש את קיומו. הנביא מוחמד עליו ברכהושלום אומר: "כל יליד נולד לפי הטבע הבריא וההורים שלו מגיירים אותו, או מנצרים אותו, או הופכים אותו למאגוסי (עובד אש)".

2. (המונותיאזם):

אסלאם הוא דת הייחוד, והנאמנות. היא ציוותה לעבוד רק את אללה, ולא מישהו אחר. היא שירשה את היחס הישיר בין אללה לבין עבדיו הקיים. יחס הקיים על האמונה המוחלטת בו, והבריחה רק אליו בעת מצוקה, ולבקש ממנו סליחות, ועזרה בלי מתווך. האסלאם הרס בצורה זו את המתווכים שהיו בין אללה לבין עבדיו, ונזף בכופרים שלקחו להם מתווכים. אללה סיפר עליהם: (أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى) الزمر (3) "אכן רק לאללה הדת הצרופה, ואולם אלה אשר לקחו להם מגינים זולתו (אומרים), אנו עובדים אותם רק למען יעלונו אל קרבת אללה." (החבורות 3).

משפט הייחוד הוא "אין אלוהים מבלעדי אללה" (لا إله إلا الله- לא אלה אלא אללה). משפט שמשמעותו אין באמת מישהו שצריך לעבוד אותו מבלעדי אללה. משפט זה הוא המפתח להתאסלם. ולמענו אללה ברא את גן עדן ואת גיהנום. משפט זה הוא המסר של כל השליחים עליהם השלום, מימי נח עד האחרון שבהם, מוחמד (עליו ברכה ושלום). אללה אמר: (وما أرسلنا من قبلك من رسول إلا نوحي إليه أنه لا إله إلا أنا فاعبدون) الأنبياء (25) "מעולם לא שלחנו לפניך שליח בלא שגילינו לו לאמור, אין אלוה מבלעדי, לכן עבדוני". (הנביאים 25)

משפט הייחוד מחייב לעשות את הבא:

- ייחוד את אללה שהוא האלוה האחד והיחיד. ויש בזה שלילה לתכונת האלוהות מאחרים. רק אללה צריך לעבוד, ואין לשתף עמו מישהו בעבודה זו. אללה אמר: (دَلِّكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ) الأنعام 102 "זהו אללה ריבונכם, אין אלוה מבלעדיו; הוא בורא כל דבר, על כן עבדוהו. על כל דבר הוא משגיח". (המקנה 102)

- ייחוד אללה בריבונות שלו, דרך להאמין שהוא ריבונו של כל דבר והמלך שלו. ושהוא הבורא של הבריות, והמפרנס אותם. ושהוא המַחיה, והממית אותם. והוא זה שיחיה אותם שוב ליום שאין ספק שיגיע (יום הדין). אין בורא, ואין מלך, ואין מישהו ששולט בתבל חוץ ממנו. ואין מחוקק לעבודות, או מסדר לחיים הן לאחדים והן לקבוצות, בלעדיו. ואין מתיר ואין אוסר מבלעדיו. אללה אמר: (هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) غافر 65 "הוא החי, ואין אלוה מבלעדיו, לכן פנו אליו בתפילה בייחדכם לו את הדת. התהילה לאללה ריבון העולמים" (הסולח 65)

• הייחוד של אללה בשמות שלו, ובתכניו על ידי הייחוד שלו (יתעלה וישתבח שמו), בכל תכונות השלמות, שמחייבות להרחיק ממנו כל פגם, ומום. וגם לא לשהשוות אותו לשום דבר. אללה מסר: (قَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ) الشورى 11. "הוא יוצר השמיים והארץ; הוא עשה לכם נשים כעצים מעצמכם, וגם את המקנה – זכר ונקבה, והרבה את זרעכם בזאת. אין דומה לו, והוא השומע והמבחין" (המועצה 11)

3. (עבדות):

אללה ברא את האנשים רק כדי שיעבדו אותו. אללה סיפר על זה באומריו: (وما خلقت الجن والإنس إلا ليعبدون) الذاريات 56 "לא בראת את השדים ובני אנוש כי אם למען יעבדוני". (הזורות 56)

הצורך של האדם לעבדות הוא עניין טבעי, כי כמו שגופו צריך את האוכל והשתייה כדי לחיות ולשרוד, גם נשמתו צריכה לעבדות כדי לשקוט ולהרגיש טוב. את זה אנחנו רואים באופן מאוד ברור בכל האנשים ללא יוצא מן הכלל. האנשים צריכים "אל" כדי לבקש ממנו את צרכיהם, ומרגישים בטיחות כשהם נשענים עליו.

מימי אדם ((יְبָרِكُوْا أَلِلَّةً يُّبْتِنُ لُوּ شְלוֹם)) עד ימי נח ((יְבָרِكُوּ אֱלִלָהּ יִיְתֵן לּוֹ שְׁלוֹם)), וכל האנושות עבדה את אללה כאל אחד. אבל החברה שלו נפלה בטעות אחרי שאנשים האמינו באלילים אחרים ועבדו אותם. זו היתה תחילת האמונה באלים רבים. והיה ביניהם מי שעבד את האבן, העץ, וחיות, וכמה מתופעות הטבע. שליחים נשלחו מטעם אללה כדי להחזיר אותם אל האמונה הנקייה, והייחוד הטהור. גם, הכופר בהם, שלא האמין שיש אללה – חס ושלום- יש לו את העבדות שלו. הוא עובד

את תאוות נפשו, ואת השטן שלו, ומה שנפשו מכתובה לו לעשות. הוא כך עושה עוול לעצמו, ולאחרים. הוא עושה עוול לעצמו כי הוא חי את החיים שלו ללא מטרה. יש בו חלל נפשי, ודאגה רוחנית. הוא, באחרית הימים, נשרף באש להבה, ייצלה בה רק בן הבליעל, אשר הכחיש ופנה עורף. הוא עשה עוול לאחרים, כי ייתן לנפשו לעשות את כל תאוותיה, אפילו אם זה בא על חשבון האחרים. אין לו עקרונות לכבד. אין לו אמונות שיעצרו אותו, לפי מה שמותר, ומה שאסור לעשות. זה מצדיק את מה שאללה יתעלה מסר: (أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ) الجاثية ٢٣ "הראית את הלוקח לו כאל את משוגת לבו? התעהו אללה בידועין ואטם את אוזניו ולבו, ושם כסות על עיניו. מי יכול להחזירו אל הדרך הישר אחרי אללה? האם לא תיזכרו? (הכורעת ברכ 23)

במישור העולמי, הסתכל מסביב ותמצא המשתפים אחרים בעבודת אללה. תמצא מי שעובד אלילים. מלבד המוסלמים בעלי האמונה הנכונה, שעבדו את עצמם למען אללה שאין לו שותף. יהדות סילפה וטענה שעזרא הוא הבן של אללה. נוצרות סילפה וטענה שהמשיח (ישוע) הוא הבן של אללה. לא לדבר על שאר העמים שעובדים דברים שהשכל השפוי, הטבע הבריאי, והלבבות הטובים מסרבים אותם. הם עבדו פסלים, חיות, וכוכבים. אללה הגדול צדק באומר: (إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلَكُمْ فَأَدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) الأعراف 194 "אלה אשר תפנו אליהם בתפילה מבלעדי אללה, עבדים הם כמותכם. קראו להם, ונראה אם ייענו לכם, אם אמת בפיכם" (ממרום החומה 194)

٤. (רציונליות):

אסלאם הוא דת שמכבדת את השכל, והמחשבה. רוב הטקסט הקוראני קורא להפעיל את השכל, ולעודד אותו לחשוב, ולעיין. "הלא חושבים,

הלא יודעים, הלא מהרהרים, הלא רואים.... וכו'. אללה מסר: (إن في السموات والأرض لآيات للمؤمنين وفي خلقكم وما يبث من دابة آيات لقوم يوقنون واختلاف الليل والنهار وما أنزل الله من السماء من رزق فأحيا به الأرض بعد موتها وتصريف الرياح آيات لقوم يعقلون " (الجاثية 3-5) "בשמיים ובארץ צפונים אותות למאמינים. ובבריאתכם וביצורים אשר יפיץ אללה צפונים אותות לאנשים הנכונים להשתכנע. בחילוף הלילה והיום ובפרנסה אשר שולח אללה משמים, אשר יחיה בה ארץ שנשמה, ובכיוון משב הרוחות, צפונים אותות למשכילים להבין. (הכורעת ברך 3-5)

האסלאם קבע תחומי הפעלת השכל והמחשבה. הפעלה זו צריכה להיות רק במה שאפשר להרגיש אותו, ויש בו תועלת. אבל, עניינים נסתרים (עניינים נסתרים רק אללה יודע אותם. יש חלק מהם שהוא מגלה לשליחיו והם מעבירים אל האנשים), שאי אפשר להרגישם, אין מקום להפעיל בהם את השכל. הפעלת השכל בהם נחשבת לבזבז מאמץ בדבר שאין בו תועלת. בן אדם לא יוכל לדעת את זה אלא דרך השליחים שאללה שולח אותם והם מוסרים לאנשים. אללה מסר: (عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْأَلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ رِصْدًا) الجن 26 "הוא ידע הנסתר ולא יגלה לאיש נסתרותיו" (השדים). (26).

הוראות האסלאם כל שכל שפוי, וכל מחשבה טובה וצודקת מעידים על נכונותן, ושהוראות אלה טובות לאנושות. ההוראות והאיסורים של האסלאם מעידים כולם על כך שהם צודקים ללא עוול. הוראות אלה לא ציוו לעשות דבר אלא ויש בו רק טוב. ולא אסרו דבר אל ויש בו רע מוחלט, יותר גדול מהטוב שיש בו. דבר זה לא נסתר מעיני מי שקרא את הקוראן, והחדית' (דברי הנביא מוחמד הנכונים) בעיון רב.

• (אלוהות)

הוראות האסלאם הן הוראות אלוהיות בכל מה שקשור לאמונה, העבודות, המוסר, הזכויות. הוראות אלה קבועות לא ניתנות לשינוי והחלפה. אללה מסר: " (تنزيل من رب العالمين) الواقعة ٨٠ " הורד ממרומים מעם ריבון העולמים" (המאורע 80). הוראות אלה לא מעשיית האדם החוטא, עבודתו לא שלמה, ומושפע מהשפעות המסבות אותו כמו תרבות, מורשת, וסביבה. אללה יתעלה אומר: (أفحکم الجاهلية یبغون ومن أحسن من الله حکماً لقوم یوقنون) المائدة (٥٠) "האם יבקשו לעצמם את משפט הג'אהליה? אין שופט טוב מאללה לאנשים הנכונים להשתכנע". (השולחן 50).

האסלאם הוא הדת היחידה שלא סולפה, או נעשו בה שינויים. הטקסטים שלו שלמים ולא חסרים, ולא נוסף אליהם. מקורות ההלכה האסלאמית הן:

א. הקוראן הקדוש נשאר עד ימינו כמו שהוא ללא שינוי עם כל האותיות, והפסוקים שלו, ללא שינוי, עד ימינו. הוא עובר דרך השמירה בספרים, החזה, ובראש של הגברים. המוסלמים דאגו מאוד לספרו של אללה, והם מיהרו ללמוד וללמד אותו, כדי לבקש בטוב שהנביא (יִבְרְכוּ אַלְלָהָ וַיִּתֵּן לּוֹ שְׁלוֹם) סיפר עליו, באומר: "הטוב שבכם הוא שלמד את הקוראן ולימד אותו" (מסופר ע"י בוח'ארי). ובהיותו ספר שדרכו עובדים את אללה דרך הלמידה שלו, וקריאתו, הנביא, (יִבְרְכוּ אַלְלָהָ וַיִּתֵּן לּוֹ שְׁלוֹם) אומר: מי שקורא את מהספר של אללה, הוא מקבל חסד על זה, והחסד כפול פי עשר. אני לא אומר ש (א. ל. מ. אות, אבל (א) אות (ל), אות, ו(מ) אות. " (אלתרמד'י).

ב. הסונה המכובדת של הנביא (מנהגי הנביא), היא המקור השני של החקיקה. סונה היא המפרשת והמבארת את הקוראן, והרבה פסוקים בו. "הסונה" נשמרה משינוי וזיוף, לאחר שאללה שמר אותה דרך גברים מהימנים, צודקים. הם הקדישו את חייהם ללמוד את אמרות הנביא (החדית'), וללמוד את תוכן ודרגותיהן מנקודת הכוח והחולשה של האמרה. הם גם למדו את אלה שמסרו אותן, ודרגותיהם. הם סיננו את

כל האמרות של הנביא, ורשמו רק את מה שהתברר שהן נכונות. הן הגיעו אלינו זכות וטהורות ללא אמרות שקר.

ג. העולמיות (אוניברסליות):

אסלאם הוא דת עולמית שמכוונת לכל האנשים ללא הבדל בינם לבין, שחור, ערבי, זר. האסלאם מתאים לכל מקום ולכל זמן. האסלאם דת שמאחדת את האנשים על בסיס אמונה ברורה קבועה. נחשב למוסלמי כל מי שהאמין באללה שהוא האל, והאסלאם הוא הדת, ומוחמד הוא השליח שלו. ולא על בסיס צבע, או שפה, או מקום, או שורש. אבל, דתות אחרות שקדמו לאסלאם, ואם הן מאוחדות במקור, אלא שהן הגיעו בתקופה מסויימת לאנשים מסויימים. ההלכות שלהן היו קבועות רק להם בתקופתם, ולא למישהו אחר. הנביא משה (יְבָרְכֶם אֱלֹהֵי יִתְנָן לֹא שְׁלוֹם) נשלח רק לבני ישראל. אללה מסר: (وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكَيْلًا) الإسراء 2 "נתנו למשה את הספר ועשינו אותו מקור הדרכה לבני ישראל; -אל תיסמכו על אחרים זולתי." (המסע הלילי 2).

תקופה ארוכה לאחר משה בני ישראל סטו מדרך אללה שמשה הבהיר להם. ותעו בדרך. אללה שלח את ישוע (יְבָרְכֶם אֱלֹהֵי יִתְנָן לֹא שְׁלוֹם) אליהם, כדי להחזיר אותם אל האמת, וידריך אותם אליה. אללה יתעלה מספר: (وَقَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ) المائدة 46 "אחריהם הקימו את ישוע בן מרים למען לאשר את התורה אשר נגלתה לפניו, ונתנו לו את האיונגליון, ובו הדרכה ואור, למען יאשר את התורה אשר היתה לפניו, ובו אור ומוסר השכל ליראים." (השולחן

לאחר תקופה ארוכה של שליחים, מוחמד (יְבָרְכֻהוּ אַלְלָהָ וַיִּתֵּן לֹו שְׁלוֹם), נשלח. הוא נשלח אל השדים ואל האדם. והוא נהיה לאחרון השליחים. אללה מסר: (تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا) الفرقان 1 "יתברך אשר הוריד ממרומים את הפורקאן על עבדו, למען יזהיר את שוכני העולמים" (הפורקאן 1)

למרות עולמיות זו, אין להכריח את האחרים להתאסלם, ויש למי ששמע על דת זו את זכות הבחירה לקבל או לסרב אותה. אבל, האסלאם הבהיר את גורלם של אלה שסירבו אותה. אללה מספר: (وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا) الكهف 29 "אמור האמת היא מעם ריבונכם החפץ יאמין, והחפץ יכפור. הכינונו לבני העוולה אש אשר תסגור עליהם כאוהלי, ואם ישוועו למשקה, ישקום רק מים לזהטים כנחושת רותחת הצולה את הפנים. מה רע הוא המשקה, ומה רע להינפש שם!. (המערה 29)

7. (המתינות והמציאותיות):

מהגורמים שעזרו להפצת האסלאם: שהוא הצטיין במתינות, וקלות בהבנה, בהוראות שלו, וסובלנות ביחס שלו. הנביא (יְבָרְכֻהוּ אַלְלָהָ וַיִּתֵּן לֹו שְׁלוֹם) סיפר: "הדת הכי קרובה אל אללה היא החנפית הקלה (שלא אברהם) " (מסופר ע"י בוח'ארי).

הדרך של הנביא היא לא להכביד על הנפש האונישת, במה שלא יכולה להסבול הן מדברים, והן ממעשים. למה לא?! זו דת הטבע הבריא שלא מתנגשת עמו, אבל מתאימה לו, ונותנת לו לקיים את מצוותיו לפי יכולתו. אללה מסר: (وما جعل عليكم في الدين من حرج) الحج (78) "...ולא הטיל עליכם כל מעמסה בדת" (העלייה לרגל 78)

הסובלנות של האסלאם מתגשמת בקלות שבהוראותיה, ובקלות של במצוותיה, כדי להתאים לכל בעל יכולת למלא אותן. כי כל מצוות האסלאם מתאימות ליכולת האנושית שלא מכבידה עליה. צריך לדעת גם שהוראות ומצוות אלה מתבטלות במצבי חירום, שיש להם דינים משלהם. אללה מספר: (فمن اضطر غير باغ ولا عاد فلا إثم عليه) البقره (173) "רק הנאלץ, האוכל בלא חמדה ובלא להפריז, לא יאשם" (הפרה 173)

אין זה אלא שזו הלכה שקיבל האדם שנפגע בחולשה, ויכולותיו מוגבלות. ההלכה האיסלאמית דאגת לזאת, כי היא הלכה מתאימה לאופיו של האדם שאללה ברא אותו חלש, כפי שהסביר את זה בעצמו באומרו: (يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا) النساء (28) "אללה חפץ להקל עליכם, והאדם נברא חסר אונים" (הנשים 28)

הוראות האסלאם בנויות על דרך אלוהית זו שאללה הבהיר באומרו: (لا يكلف الله نفساً إلا وسعها لها ما كسبت وعليها ما اكتسبت) البقرة 286. "אללה לא יטיל על נפש לשאת יותר מכפי יכולתה, ושכרה שמור לה כפי פועלה, ועונשה שמור לה כפי מעלליה" (הפרה 286)

והנביא הדגיש את זה באומרו: "מה שאסרתי תתרחקו ממנו, ומה שציוותי לעשות תעשו כמיטב יכולתכם. הקודמים שלפניכם הושמדו בגלל רוב שאלותיהם, וחלקו על נביאיהם" (מסופר ע"י מוסלם)

אבל הוא צריך לדעת שסובלנות אין פירושה לעוות את כוונות ההלכה והדת, ושלא תתיר את האסור, ולא תאסור את המותר. או לזלזל ביישום הוראותיה, או לעוות את המושגים האסלאמיים, וההוראות הכלליות. אבל הסובלנות והקלות הרחוקות מעקשנות, הקשייה, ועוון.

עאאשה, (מִי יִתֵּן וְתִשָּׂא חַן בְּעֵינַי אֱלֹהֵי) אשתו של הנביא מוחמד מספרת על בעלה: לא היה בידי הנביא לבחור בין שני דברים אלא והוא בחר בקל שבהם, אם זו לא עוון. ואם הוא עוון היה הכי רחוק באנשים מזה".

א. (השלמות):

האסלאם הוא הדת השלמה. אללה השלים בה את כל ההלכות שהקדימו אותה. בכך הושלם חסד אללה לעבדיו. אללה מסר: (اليوم أكملت لكم دينكم وأتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الإسلام ديناً) المائدة (3) "היום סיימתי לכוון לכם את דתכם והשלמתי את חסדי עליכם, ושבע רצון אני כי האסלאם היה לכם לדת" (השולחן הערוך 3)

בשלמות זו האסלאם החליף את הדתות שהקדימו אותו. אללה לא מרשה שאנשים יעבדו זולתו. ההלכות לפני האסלאם היה להם מקור רוחני שמדבר אל הנפש וקורא לטהרתה. הלכות אלה לא התייחסו באופן מלא אל כל מה שיתקן את ענייני החיים היומיומיים על ידי סידור כיוון אל הנכון. אולם האסלאם בא כדי להשלים, ולסדר את כל תחומי החיים כולל ענייני דת וחיים. הנביא (יְבָרְכֶם אֱלֹהֵי וְיִתֵּן לֹו שְׁלוֹם) הבהיר עובדה זו שהדת אצל אללה אחת. אללה שלח את השליחים (עליהם השלום), כדי שישלימו אחד את השני החל מנוח (יְבָרְכֶם אֱלֹהֵי וְיִתֵּן לֹו שְׁלוֹם), וכלה בנביא מחומד (יְבָרְכֶם אֱלֹהֵי וְיִתֵּן לֹו שְׁלוֹם), ובו סיים את הדת והשלים את ההלכה. הנביא אמר:

"אני והנביאים שקדמו אותי דומים לאיש שבנה בית בצורה יפה, אבל חסרה בו אבן באחת הזוויות. האנשים ראו את הבית ואהבו אותו ואמרו,

הלא שמת אבן זו. הנביא אמר: אני האבן הזאת ואני אחרון הנביאים".
(מסופר ע"י בוח'ארי).

לפי שלמות זו אללה התחייב לשמור את האסלאם עד שיירש את הארץ ומה שעליה. אבל, הוא לא התחייב לשמור את הדתות הקודמות כי הן היו לזמן מסויים, ולאנשים מסויימים. אללה מסר: (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لِحَافِظُونَ) الحجر (9) "אני עצמנו הורדנו ממרומים את דבר התוכחה, ואנו שמוריו מכל משמר" (אלחיגר 9).

9. (השקיפות והבהירות):

האסלאם הוא דת הבהירות שאין בה ערבוב, או סתימות. זה היה התיאור הראשון לקוראן, המקור הראשון להלכה האסלאמית, שהיא ספר ברור ואורח מישרים, והוכחה ברורה. זה הסבר לבהירותו. אללה מסר: (قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ) المائدة 15 "הנה ניתן לכם אור מעם אללה וספר ברור. (השולחן 15)

כל אדם יש לו זכות לשאול את כל השאלות שמעסיקות אותו. אין באסלאם תאמין בלי לשאול. אבל האסלאם לא הרשה לכל אדם לענות על השאלות הקשורות לענייני הדת, אבל רק למומחים בענייני ההלכה שהקדישו את חייהם למחקר בתחום הזה. רפואה מבקשים אצל רופאים, הנדסה מבקשים אצל מהנדסים, וענייני הלכה מבקשים ממי שהקדיש את חייו לכך. אללה אמר: " (وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ) النحل 43 "לא שלחנו לפניך בלתי אם בני אדם אשר גילינו להם את דברנו. שאלו נא את בעלי דבר התוכחה, אם אינכם יודעים. (הדבורה 43)

אין באסלאם דברים סתומים שאנחנו מאמינים בהם ולא שואלים עליהם, חוץ ממה שהשכל האנושי לא יכול לחשוב עליו, מעניינים צפונים שאללה, יתעלה, לא הבהיר לנו. כי אין לאדם אינטרס בלדעת אותם. כאן, התועלת של האמונה בצפונות, ואללה שיבח את המאמינים בהם. זוהי הבחינה, וההבדל בין המאמין והלא מאמין. אללה אמר: (الم ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) البقرة 1-5. "א.ל.מ. ספר זה – אין ספק בו – מקור הדרכה ליראים. המאמינים בנסתר והמקיימים את התפילה והמוציאים ממון מאשר שלחנו לפרנסתם, והמאמינים באשר הורד אליך ממרומים, ובאשר הורד ממרומים לפניך, והמשוכנעים בקיום העולם הבא. כל אלה הולכים בדרך הישר שניתנה מעם ריבונם, ואנשי חיל הם." (הפרה 5-1)

10. (החיוביות):

ההלכה האסלאמית היא חיובית מטבעה, ולא סגורה על עצמה, ולא רחוקה מהסביבה שלה בחברות האנושיות. ההלכה האסלאמית לא פסיבית עם כל מה שמסביבה. ההלכה האסלאמית פתוחה וקוראת להפצת הטוב, ואהבת הטוב לזולת. המוסלם לא צריך להיות רק טוב מטבעו, אבל הוא צריך להיות טוב לאחרים ומשפיע בחברה שבה הוא חי. הוא צריך להפיץ את הטוב בחברה, ללמד את הבורים, ולהדריך את התועים. הוא צריך לצוות בטוב, ולמנוע את המגונה, וקורא לעבודת אללה, וייחודו. אללה מסר: (وَلَتَكُنَّ مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) آل عمران 104. "הלוואי שהייתם אומה הקוראת לעשות את הטוב, והמצווה לנהוג בדרך ארץ האוסרת את המגונה. והנהגים כך הם אנשי חיל הם" (בית עמרם 104)

אהבת עשיית הטוב לאחרים, ואהבת שיהיה להם טוב, הן בהלכה האסלאמית משלימות המצוות. הנביא (עליו ברכה שלום) אמר: "אהוב לאנשים מה שאתה אוהב לעצמך, תהיה מוסלמי". (אלתרמדי).

1.1. (היציבות וההתפתחות):

אסלאם הוא דת שניתנת להתפתחות, והמתאימה עם השינויים, ומעכלת את ההתפתחויות, וזה מה שעשה אותה דת מתאימה לכל זמן ומקום. האסלאם בא עם עקרונות וכללים כלליים, ובסיסים שלמים כוללים יציבים, לא משתנים או מתחלפים עם החלפת הזמן או המקום. אין שינויים באמונה או בפולחנים כמו התפילות ומספריה, והעיתוי שלהן, או הזכאת (צדקה שמוסלמי משלם לפי אחוזים קבועים מראש), וכמותה ומי חייב לשלם אותה, והצום וזמנו, והעלייה לרגל ואיכותה וזמנה, והדינים של האסלאם.... וכו'.

דברים מתחדשים מחפשים אותם בקוראן, ובסונה (מסורת הנביא), אם מוצאים אותם עושים לפיהם. ואם לא מוצאים אותם בהם, חיפשו במחקרי המדענים הרבנים, בכל זמן ומקום למען האניטרס הכללי, ומה שמתאים להתחייבויות הזמן שבהם נמצאים, ולפי נסיבות החברה. וזה קורה דרך העיון במה שיש בקוראן והסונה, וחשיפת דברים חדשים לכללי ההלכה, הלקוחים מהקוראן והסונה, כדי להגיע אל מה שיהיה מועיל לאנושות, ולא מתנגש עם כל טקסט חוקי, עד שהאסלאם יתאים לכל תקופה, ולכל צרכי כל חברה. אלה היו ההוראות של הנביא (יִבְרָכֻ אֱלֹהָ לֹא יִתֵּן לוֹ שְׁלוֹם), על ידי לימוד מועאז בן גבל לפני ששלח אותו אל תימן לקריאתם להיכנס אל האסלאם, הוא אמר לו:

"מועאדי, איך תשפוט בינם? ענה: לפי הספר של אללה. הנביא אמר: אם לא תמצא בספר של אללה? ענה: לפי המסורת של שליחו. הנביא אמר:

אם לא תמצא במסורת של הנביא? מועאז ענה: אשתדל לפי הדעה שלי, ולא אהסס. פניו של הנביא נהרו, ואמר: ברוך השם שהשליח של הנביא הגיע אל מה שירצה את הנביא."

12. (השלמות):

האסלאם נענה לצרכי האדם הרוחניים והפיזיים, בצורה מאוזנת ומדהימה. הוא מסרב את השתלטות צד על הצד האחר. אללה מסר: (وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ) القصص 77. "בקש להיות ראוי להנחלת העולם הבא בכל אשר העניק לך אללה, ואל תשכח מה חלקך בעולם הזה, ועשה טוב כשם שהיטיב עמך אללה, ואל תבקש לחמוס את הארץ, כי אללה אינו אוהב את החומסים". (סיפור המעשה (77)

נשמת האדם, מבחינה אסלאמית, אללה (יתעלה), בראה והוריש לה את הארץ, כדי לעבוד אותי, וליישם את הלכתו. אללה ברא את הגוף לנשמה זו, גוף שלם בהרמוניה עמה כדי שהנשמה תבצע על ידו את מה שציווה אותה אללה לעשות מעבודות, ומזכויות, ומבניית הארץ, שמינה אותו לרשת אותו בה. אללה מסר: (وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيُبْلِغَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ) الأنعام 165 "הוא אשר הקימכם כמחליפים בארץ, ורומם כמה מכם במעלות על זולתם, למען יבחן כיצד תנהגו בכל אשר נתן לכם. ריבונך מהיר בעונשי, והוא אך סולח ורחום". (המקנה 165)

אין נזירות באסלאם, ואין להתרחק מהחיים, ואין לא ליהנות מהדברים הטובים שאללה בראם למען עובדיו, והתיר להם אותם. אללה מסר: (قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ

الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ) "الأعراف ٣٢" אמור, וכי מי אסר את שכיות החמדה של אללה אשר זימן לעובדיו, וזאת פרנסתו הטובה?! אמור, רק אלה אשר האמינו בחייהם בעולם הזה יהיו זכאים להן ביום תחיית המתים. רק נציג את האותות אחד אחד בפני אנשים בני דעת. (ממרום החומה 32)

ובמקביל האסלאם אינו רק דת שמתעסקת בחיים, ולהיטמע בתאוותיה, בלי סייג. האסלאם דת מתונה, ובינונית שכוללת את הדת והחיים בלי שצד אחד ישתלט על הצד השני. האסלאם ביקש לעשות איזון בין הנשמה והגוף. האסלאם ציווה את המוסלמי לזכור את צרכיו הרוחניים במקרה שהוא שקוע בתאוות החיים, וזה על ידי לעשות את מה שאללה הורה לעשות מפולחנים. אללה מסר: (يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ) الجمعة (٩) "הוי המאמינים, בהישמע הקריאה לתפילה ביום השישי, מהרו אל (מקום) הזכרת שם אללה, והניחו את המיקח והממכר. בזאת ייטב לכם, אם יודעים אתם". (יום השישי 9)

האסלאם ביקש ממנו במקרה שהוא שקוע בעבודה לזכור את צרכיו החומריים, מלהרוויח כסף, ולהתפרנס. אללה מסר: (إِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ) الجمعة (١٠) "ועם תום התפילה התפזרו בארץ ובקשו לכם פרנסה מעם אללה" (יום השישי 10)

האסלאם שיבח את מי שהצליח לכלול את שתי התכונות האלה. אללה מסר: (رجال لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن ذكر الله وإقام الصلاة وإيتاء الزكاة يخافون يوماً تتقلب القلوب والأبصار) النور (٣٧) "אנשים אשר מסחר ומיקח וממכר לא יסיחו דעתם מהלזכיר את שם אללה ומלקיים את התפילה מלתת זכאת. הם חוששים מפני יום אשר יתהפכו בו הלבבות והעיניים. (האור 37)

האסלאם שמר לנשמה ולגוף את הזכויות שלהם לפי ההלכה הרבנית, בלי להגזים בהם, ובלי לקפח אותם. המוסלמי מתבקש להשגיח על עצמו, ולעשות חשבון נפש לכל מה שהוא עושה, ולכל מה שהומה בנפשו, לפי מה שאמר אללה: (فمن يعمل مثقال ذرة خيراً يره ومن يعمل مثقال ذرة شراً يره) الزلزلة (8-9) "כל העושה טוב, ולו כמשקל גרגיר, יחזה בו. וכל העושה רע, ולו כמשקל גרגיר, בו יחזה" (רעש האדמה 8-9)

האדם גם מתבקש לשמור על גופו על ידי ההנאה ממה שהתיר אללה מאוכל, שתייה, לבוש, ונישואין. אללה שם סייג להנאות אלה. וביקש לא להתהולל בהן. כי התהוללות מסכנת את הגוף. אללה מסר: (كلوا واشربوا ولا تسرفوا إنه لا يحب المسرفين "الأعراف (31) "ואכלו ושתו, אך אל תתהוללו, אין הוא אוהב את המתהוללים. (ממרום החומה 31)

האסלאם חשב שהקיפוח מההנאות המותרות דבר אסור לפי ההלכה. אנס בן מאלכ (ירצהו אללה) סיפר: " שלוש קבוצות באו אל בתיהם של נשות הנביא (יְבָרְכُو אַלְלָה וַיִּתֵּן לוֹ שְׁלוֹם). הם שאלו על הפולחן שלו, (יְבָרְכُو אַלְלָה וַיִּתֵּן לוֹ שְׁלוֹם). וכשנאמר להם. חשבו שזה קל להם. הם אמרו איפה אנחנו, ואיפה הנביא (יְבָרְכُو אַלְלָה וַיִּתֵּן לוֹ שְׁלוֹם). אללה סלח לו את כל מה שעשה מעוון, ומה שיעשה. אחד מהם אמר: אני אתפלל כל הלילה לעד. השני אמר: אני אצום לעד. השלישי אמר: אני לא אתחתן לעד. הנביא בא ואמר: אתם שאמרתם כך, וכך? אני נשבע באללה שאני ירא מאללה יותר מכם, אבל, אני צם ואוכל, ומתפלל וישן, ומתחתן עם נשים. ומי שמתרחק מן מהמסורת שלי לא שייך לי." (מסופר ע"י בוח'ארי).

13. (ההמשכיות, הישארות):

כיוון שההלכה המוסלמית היא האחרונה בהלכות שירדו ממרומים והאחרונה בהן, כי היא כללה כל ההוראות האלוהיות הסופיות והטובות לכל מקום וזמן, אללה קבע לה הישארות, והמשכיות, עד שיירש אללה את הארץ ואת מה שמעליה. אללה גם דאג לשמור אותה מול כל ההלכות הקודמות בלי כל שינוי, או חילוף, כי הקוראן הוא מקורה הראשון של ההלכה, ואללה דאג לשמור אותו בלי שיוסף אליו מה שהוא אינו שייך לו, או שיחסר ממה שהוא שלו. הקוראן הוא הנס הנצחי של השליח מוחמד (יְبָרְכُو אَللَّاهُ إِنِّي لَأُتِنُّ لَوْ شِئْتُ) בניגוד לנסים של הנביאים הקודמים לו, שנגמרו עם סיום תקופתם. והם עדים לצדקת השליחות שלהם בזמנם. כל מי שרואה אותם מאמין בהם. אבל, הקוראן הוא הנס המדוקלם עד יום הדין. הקוראן יעד על צדקת השליחות של הנביא מוחמד (יְבָרְכُو אَللَّاهُ إِنِّي لَأُتِنُّ לَوْ شِئْتُ), אללה מסר: "(إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ)" الحجر⁹ "אנו עצמנו הורדנו ממרומים את דבר-התוכחה, ואנו שומרו מכל משמר" (אלחיג'ר 9)

הנביא (עליו ברכה ושלו) אומר: "קבוצה מהאומה שלי תהיה צודקת ומנצחת, לא נפגעת ממי שמפקיר אותה, או שהתנגד לה עד יום הדין". (מסר מוסלם) אפשר להבחין את זה בכניסת רבים מבני הדתות האחרות אל האסלאם, למרות שאין עושים מספיק מבחינה כספית כדי להפיץ אותו. וההוצאות הגדולות האינסופיות כדי להילחם בו, ולהרחיק את האחרים ממנו. ועבודת אויביו למען להשחית אותו. גם מעטים מאוד שעוזבים אותו אחרי שנכנסו אליו.

4.1. (הכלילה):

האסלאם כלל את כל תחומי החיים. האסלאם בא עם חוקים והלכות כדי לבנות את החברה האידיאלית. הלכות אלה לא הזניחו צד אחד מצדדי החיים בכל תחומי הרוחניים, הפיזיים, הדתיים, או הקשורים לחיי היום יום, של יחידים, או של קבוצות, אלא ושרטט להם את הדרך האידיאלית.

אללה מסר: (ونزلنا عليك الكتاب تبياناً لكل شيء وهدى ورحمة وبشرى للمسلمين) "النحل (٨٩)" "והורדנו אליך ממרומים את הספר למען יבאר כל דבר, ויביא הדרכה ורחמים ובשורה למתמסרים" (הדבורה 89)

האסלאם סידר את הקשר בין המוסלמי לבין אלוהיו, בין החברה שלו, ולבין העולם שמסביב. הוכחה לכלילה זו היא התעניינות האסלאם בדברים הכי קטנים הקשורים לחיי האדם. הנביא עליו שלום מסר: "האמונה שבעים וכמה חלקים, העליון שבהם אמרת אין אלוהים מבלעדי אללה, והנמוך שבהם הוא הרחקת הנזק מהכבישי, והצניעות היא חלק מן האמונה"

לפי כלילות זו יש לו תכונות ביניהם:

א. **כיבוד הבן אדם.** אללה העדיף אותו על פני כל הבריות בתבל. אללה העביד אותם לאדם. אללה, יתעלה מסר: (وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا) الإسراء (٧٠) "האדרנו את כבודכם של בני האדם, ונשאנו אותם על פני היבשה והים, ופרנסנו אותם במיטב הדברים, ורוממנו אותם מאוד מעל רבים מן היוצרים שבראנו" (המסע הלילי 70)

ב. **ההכרה.** האסלם קרא לקיים יחסים טובים עם החברה המוסלמית, והחברות מסביב. יחסים של שכנות טובה, ואהבת עשיית הטוב, וחילופי אינטרסים. אללה מוסר: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ) الحجرات 13 "הוי האנשים, בראנו אתכם מתוך זכר ונקבה, וחילקנו אתכם לעמים ושבטים למען תבחינו ביניכם. ואולם הנכבד מכולכם אצל אללה הוא הירא שבכם. אללה יודע ומכיר כל דבר לפני ולפנים." (החדרים 13)

ג. **הסולידריות החברתית.** נכפה על המוסלמי לדאוג לענייני אחייו בכל התחומים. הנביא (יְבָרְכֶם אֱלֹהָהּ וַיִּתֵּן לֹו שְׁלוֹם) מסר: "מאמינים נראים בסולדריות והחמלה שלהם כמו גוף אחד, שאם איבר בו מתלונן, כל האיברים תמכו בו ביקיצה וחום" (מסופר ע"י בוח'ארי)

ד. החופש המוגבל בסייגי הדת. המוציא אותו מחופש הבהמותי הבלתי מוגבל, ולפי חופש זה הכל מותר:

1- חופש החשיבה, והבעת הדעה לפי הסייגים. אללה מסר: ("يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا) الأحزاب 70 "הוי המאמינים, היו יראים את אללה ודברו דברים נכוחים" (המחנות 70)

2- חופש הבעלות, והרווח הכשר. אללה מסר: (للرجال نصيب مما اكتسبوا وللنساء نصيب مما اكتسبن) النساء (32) "עשו ביניכם עסקים כנהוג מתוך הסכם הדדי (הנשים 32)

3- חופש המדע, והלימוד. הנביא מסר: "ביקוש המדע הוא חובה לכל מוסלמי" (בן מאגה).

4- חופש ניצול האוצרות של אללה בתבל. אללה מסר: (هو الذي جعل لكم الأرض ذلولا فامشوا في مناكبها وكلوا من رزقه وإليه النشور) الملك (15) "הוא אשר הכשיר לכם את הארץ, על כן לכו בכל מרחביה ואכלו מאשר ישלח לכלכלתכם, אליו יקומו המתים לתחיה" (המלכות 15)

ה. השגת הביטחון הכללי, זה כולל:-

1- ביטחון הדת. על ידי לא לשתף מישהו עם אללה, והקריאה לעבודתו. אללה, יתעלה מסר: (وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ) البقرة 190 "הילחמו למען אללה באלה אשר יילחמו בכם, ואל תשלחו יד.אללה אינו אוהב את השולחים יד. (הפרה 190)

2- ביטחון הנפש. אללה מסר: (وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمَّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا) النساء 93 "כל ההורג את המאמין בכוונה תחילה, יבוא על גמולו בגיהנום, ובו לנצח ישהה.. אללה ישפוך חמתו עליו ויקללו ויכין לו עונש כבד." (הנשים 93)

3- ביטחון הכסף. אללה מסר: (وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ) البقرة 188 "אל תאכלו איש את ממון אחיו בלא צדק ואל תשלשלוהו אל כיס השופטים למען תנגסו נתח מרכוש האנשים בפשע וביודעין" (הפרה 188)

4- ביטחון כבוד המשפחה. אללה מסר: (وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا) الإسراء 32 "רחקו מן הניאוף, כי תועבה הוא, ורע מכל דרך" (המסע הלילי 32)

5- ביטחון השכל. מפני התאוות הנפש כמו יין, וסמים. אללה מוסר: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) المائدة 90 "המאמינים! שתיית יין,משחקי "מיסיר", זבח על מצבות, ומשחקי חצים, פיגול הם ומעשי השטן, והתרחקו מהם למען תצליחו. (השולחן 90)

ו. **הבטחת הזכויות.** האסלאם הטיל חובות בין הבריות על רמותיהם השונות, כדי להשכין ידידות ואחוה ביניהם. ושישיגו את האינטרסים הדתיים, וענייני דתם יישרו. והן שני חלקים:

א. זכויות פרטיות. אללה מסר: (وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَلًا فَخُورًا) النساء 36 "עבדו את אללה ואל תצרפו לו כל שותף, וגמלו חסד עם אביכם ועם אמכם ועם קרובי משפחתכם ועם היתומים והנזקקים ועם השכן קרוב המשפחה ועם השכן הזר ועם הרע אשר לצדכם ועם ההולך בדרכים ועם העבדים אשר בבעלותכם. אללה אינו אוהב את היהיר והרברבן." (הנשים 36)

ב. זכויות כלליות. הנביא (עליו ברכה ושלו) מסר: "אל תקנאו אחד בשני. אל תעלו את המחירים אחד על השני. ואל תשנאו אחד את השני. ואל תנתקו את היחסים ביניכם. ואל ימכור אחד על המכירה של השני. עבדי אללה! היו אחים. המוסלמי אחיו של המוסלמי לא עושק אותו, לא מפקיר אותו, ולא מזלזל בו. היראה כאן. והצביע אל החזה שלו שלוש פעמים. די לבן אדם רע שישפיל את אחיו המוסלמי. אסור לכל מוסלם, אחד על השני, הדם שלו, הכסף שלו, והכבוד שלו (נשותיו)". (מסופר ע"י מוסלם).

ז. **רחמים.** הם כללו את כל הבריות. מבין רחמים אלה:-

1- רחמים על בני אנוש. הנביא מסר: "המרחמים על האחרים, אללה מרחם עליהם. רחמו על מי שגר בארץ, ירחמו עליכם אלה שגרים במרומים. הרחמים הם ענף של הרחמן, מי שיחבר אותם, אללה יחבר אותו אליו, ומי שינתק אותם אללה ינתק אותו" (אלמוסתדרכ).

2- רחמים על החיות. אללה עשה רחמים אלה סיבה למחילת עוונות, וכניסה לגן עדן. הנביא (יְبָרְכُوּ אֱלֹהָהּ וַיִּתֵּן לּוֹ שְׁלוֹם) מסר: "כאשר נסע איש בדרך, והיה צמא מאוד. הוא מצא באר, וירד בה, ושתה. אחרי שיצא מצא כלב שהלחית מְצָמָא וְלֹאֹתִי, האיש אמר בלבו: הכלב הזה הגיע לצמאון שבו הייתי. הוא ירד אל הבאר ומילא את נעלו במיים ונתן לכלב לשתות. אללה הודה לו, ומחל לו. אמרו: הוי שליח אללה! האם אנחנו נשכרים מעשיית טוב לבהמות? הנביא ענה: כן. יש לכם שכר בכל בעל כבד רטוב." (מסופר ע"י בוח'ארי).

ח. **המועצה.** הנביא ציווה את תומכיו לקבל את המועצה כדרך להם, בכל ענייניהם הדתיים, והחילוניים. הפנימיים, והחיצוניים. אללה יתעלה מסר: (فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لَئِنَّ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ) אל عمران 159 "בזכות רחמי ריבונך הנך רך כלפיהם. אילו היית גס וקשה-לב, היו נפוצים מעליך. על כן מחל להם וביקש למענם מחילה והיוועץ בהם בדבר, וכאשר תגיע לכלל החלטה, היסמך על אללה, כי אללה אוהב את הנסמכים עליו" (בית עמרם 159)

ט. **השוויון.** השוויון בין כל האנשים במקור הבריאה, זכר כמו נקבה. לבן כמו שחור. ערבי כמו זר. ההבדל ביניהם הוא יראת אללה. אללה יתעלה מסר: (يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَكُمْ وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا) النساء (1) "הוי האנשים, היו יראים את ריבונכם אשר ברא אתכם מתוך נפש יחידה וברא מתוכה בת-זוג, והפיץ משניהם אנשים ונשים לרוב. היו יראים את אללה אשר בשמו תבקשהו זה מזה, ושמרו על חובתכם לקרובי משפחה, כי אללה צופה בכם. (הנשים 1)

י. **הצדק הכולל.** במובן הכללי, עם הנפש ועם האנשים. אללה יתעלה מסר: (ان الله يأمر بالعدل والإحسان وإيتاء ذي القربى وينهى عن الفحشاء

والمنكر والبغي يعظكم لعلكم تذكرون) النحل ٩٠ "אללה מצווה לנהוג ביושר ולגמול חסד ולתת לקרוב המשפחה הנזקק, והוא אוסר על התועבה ועל המגונה ועל הרשעה. הוא דורש זאת מכם למען תיזכרו" (הדבורה 90)

כ. השלום הכולל. ברמה הפנימית והחיצונית. הנביא (יְבָרְכֶם אֱלֹהֵי וַיִּתֵּן לָו שְׁלוֹם) מסר: "הלא אספר לכם מי הוא המאמין? הוא שהאנשים הפקידו אצלו את כספם ונפשם. והמוסלמי, הוא שאנשים נחלצו בשלום מפגיעת לשונו, וידו. והמוג'אהד (הלוחם) הוא שנלחם עם עצמו כדי לעבוד את אללה. והמהגר הוא שעזב את מה שעזב את העוונות." (בן חבאן)

ל. העידוד לעבודה ולרווח הטוב. הנביא (יְבָרְכֶם אֱלֹהֵי וַיִּתֵּן לָו שְׁלוֹם) מסר: "שאישי יקח לו חבילה של עצי הסקה, ויסבול אותה על גבו וימכור אותה. ואללה ממלא את צרכיו. יותר טוב לו מלשאול את האנשים ואו שיתנו לו או שלא." (מסופר ע"י בוח'ארי)

מ. הניקיון. הוראות האסלאם מעודדות לניקיון, דרך המנהגים שלו ביניהם:

1- שטיפת ידיים לפני ואחרי האוכל. הנביא (יְבָרְכֶם אֱלֹהֵי וַיִּתֵּן לָו שְׁלוֹם) מסר: "ברכת האוכל בטהרה לפני ואחרי האוכל". (תרמד'י)

2- ניקיון הפה אחרי האוכל, הנביא (יְבָרְכֶם אֱלֹהֵי וַיִּתֵּן לָו שְׁלוֹם) מסר: "מי שאכל שיחפש בלשונו בתוך פיו ויבלע. ואם ימצא מה שהסתנן בין שיניו, שיוציא אותו, ומי שלא עשה לא אשם". (אלמוסתדרכ).

3- דאגה לניקיון השיניים, והפה, על ידי עידוד בשימוש במחצצה. לפי אמרת הנביא "לולי שלא רציתי להכביד על אומתי, הייתי מצווה אותם להשתמש במחצצה לפני כל תפילה". (מסופר ע"י מוסלם)

4- הורדת וניקוי מה שיכול להיות מקור לחיידקים, ולכלוכים. הנביא מסר: "הטבע הבריא בחמישה דברים: ברית מילה. גילוח שיער הערווה. גילוח שיער בית השחי. סיפור השפם. נטילת הצפרוניים." (מסופר ע"י בוח'ארי)

5- ניקיון חיצוני לשבילי השתן, והצואה. סלמן (מי יתן וישא חן בעיני אללה) מסר: "הנביא (יברכו אללה ויתן לו שלום), אסר עלינו להשתין או לעשות צרכינו באותו כיוון של התפילה. או לנקות את עצמנו משתן ביד ימין, או בפחות משלוש אבנים, או שנשתמש לצורך ניקוי בעצם או בצואות יבשות". (מסופר ע"י מוסלם)

6- לטפל בלבוש היפה והנקי, והריח הטוב. אללה יתעלה מסר: (يا أيها الذين آمنوا خذوا زينتكم عند كل مسجد) الأعراف 31 הוי בני אדם, לבשו את בגדי חמודותיכם בכל מסגד" (ממרום החומה 31)

נ. הטהרה. שעליה קיימות הרבה מצוות, מוחשיות ומורליות:-

1- הטהרה המוחשית. טהרת הגוף והניקיון שלו מהמקרה של הפךשת גוף המחייב הטהרות לפני התפילה, והטמאה. טהרה היא תנאי לנכונות המצוות. הטהרה היא תנאי לנכונות התפילה שהמוסלמי מקיים חמש פעמים ביום ובלילה. הנביא מסר: "אין תפילה נכונה בלי טהרה. ואין צדקה בלי אוכל" (מסופר ע"י מוסלם). האיסלאם מחייב טהרה במיים אחרי מצב של טמאה. אללה יתעלה מסר: (وإن كنتم جنباً فاطهروا) المائدة (6) "ואם נטמאתם הטהרו" (השולחן 6). ועשה אותו מהמסורת

הבטוחה, לכמה מהטקסים כמו תפילת יום שישי, ושני החגים, והעומרה והעלייה לרגל... וכו'.

2- הטוהרה המורלית. דרך טיהור הנפש והניקוי שלה מפוליתיאיזם. אללה יתעלה מסר: (واعبدوا الله ولا تشركوا به شيئاً) (النساء 36) "עבדו את אללה ואל תצרפו לו כל שותף" (הנשים 36)

3- או ההתחזות, אללה יתעלה מסר: (فويل للمصلين الذين هم عن صلاتهم ساهون الذين هم يراءون ويمنعون الماعون) (الماعون 3-5) "אבוי למתפללים, אשר לא ייתנו דעתם לתפילה, אשר רק מתחזים, וסעד מונעים" (הסעד 3-5)

4- או היהירות, אללה יתעלה מסר: (ولا تصعر خدك للناس ولا تمشي في الأرض مرحاً إن الله لا يحب من كان مختالاً فخوراً) لقمان (18) "אל תבוז לבריות ואל תעלוץ בחוצות. אללה אינו אוהב את היהירים והרברבנים" (לוקמאן 18)

5- או הקנאה. הנביא (יְבָרְכּוּ אֱלֹהִים וְיִתְּנוּ לוֹ שְׁלוֹם) מסר: "תיזהרו מקנאה. הקנאה אוכלת את החסד, כמו שהאש שורפת את עצי ההסקה, או אמר עשב". (מסופר ע"י אבי דאווד)

6- או יהירות, וגאווה שוא. הנביא (יְבָרְכּוּ אֱלֹהִים וְיִתְּנוּ לוֹ שְׁלוֹם) מסר: "לא ייכנס לגן עדן, מי שיימצא בלבו, משקל של גרגיר אחד של יהירות". איש אמר: "שליח אללה, כל אחד אוהב שלבושו יהיה טוב, ונעלו טוב. הנביא אמר: אללה יפה, אוהב את היופי. יהירות היא שחצנות האמת (שמחזירה אותה לבעלה), ובוז האנשים. (מסופר על ידי מוסלם)

• 1. (המוסריות):

אסלאם הוא דת של המעשים האצילים של המידות הטובות והשלמתן. הנביא (יְבָרְכֶהוּ אֱלֹהֵי וַיִּתֵּן לֹו שְׁלוֹם) מסר: "אללה שלח אותי כדי להשלים את המעשים האצילים של המידות הטובות, והשלמת המעשים הטובים). (מסופר ע"י בוח'ארי)

אין מידה טובה אלא שהנביא ציווה לקיימה ועודד אותה. אין מידה רעה אלא שהנביא אסר לעשותה. והוא הבהיר את הדרך הכללית שהמוסלמי צריך לנסוע בה, בכל הקשור לחברה שלו, ולאחרים. הנביא (יְבָרְכֶהוּ אֱלֹהֵי וַיִּתֵּן לֹו שְׁלוֹם) מסר: "הרחק מדברים אסורים, תהיה העבד הכי הטוב באנשים. היה מרוצה ממה שאללה נתן לך, תהיה הכי עשיר באנשים. עשה טוב לשכנך, תהיה בן אדם מאמין. אהוב לאחרים מה שאתה אוהב לעצמך, תהיה מוסלמי. אל תצחק הרבה, כי הלב מת מרוב צחוקים". (אל-תרמד'י)

ושתהיה דרך זו חרוטה בנפשות, הנביא הבהיר אות התוצאות הרעות למי שסוטה ממנה, ואמר: "היודעים אתם מי הוא הפושט רגל? אמרו: הפושט רגל בנו הוא מי שאין לו דרהם (מטבע של כסף), או רכוש. הנביא (יְבָרְכֶהוּ אֱלֹהֵי וַיִּתֵּן לֹו שְׁלוֹם) אמר: "הפושט רגל באומה שלי הוא זה שבא ביום הדין עם תפילות, וצדקות, וצום, ונמצא שקילל את זה, וגידף את זה, והרג את זה, והיכה את זה. וזה יקבל מהטובות שלו, וזה יקבל מהטובות שלו, ואם ייגמרו הטובות שלו, לפני שהחזיר מה שהוא חייב, נלקחו מהטעויות שלהם ונזרקו עליו, ונשלח לגיהנום". (מסופר ע"י מוסלם)

האסלאם רוצה, על ידי דרך זו, לבנות חברה חזקה רחמנית, קיימת על אהבה, שעוזרת לאחרים. האסלאם הוא דת המוסר והמידות הטובות

במובן הכללי של המילה, עם אללה, ועם השליחים שלו, ועם כל האנשים, אללה יתעלה מסר: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوا بِاللِّقَابِ بِنِسِ الْأَسْمِ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْنَاهُ وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ) الحجرات ١١-١٢ "הוי המאמינים, אל יבזו אנשים לזולתם, שמא טובים הם מהם, והנשים אל יבזו לזולתן, שמא טובות הן מהן. אל תדברו סרה זה בזה, ואל תחרפו זה את זה בכינויים. רע מכל לקרוא מופקר לאדם מאמין. אשר לא יחזרו בתשובה הם בני העוולה.

הוי המאמינים, אל תרבו לחשוד, כי לעתים חשדנות היא חטא. אל תרגלו זה אחר זה, ואל תלכו רכיל. האם רוצים אתם לאכול את בשר אחיכם המת? הן לא תרצו בזאת! היו יראים את אללה, כי אללה רוצה בתשובת עבדיו ורחום" (החדרים 11-12)

האסלאם הוא דת האמינות במובן הכללי של המילה, אמינות בין המוסלם לבין בוראו, ולבין המסולם לבין האנשים. אללה יתעלה מסר: (إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُم بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا) النساء ٥٨ "אללה מצווה עליכם להשיב כל פיקדון לבעליו ולשפוט בין האנשים משפט צדק. מה נאים הדברים שאללה דורש מכם, ואללה שומע ומבחין. (הנשים 58)

האסלאם הוא דת הכנות. אללה יתעלה מסר: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ) "التوبة 119" הוי המאמינים, היו יראים את אללה והיו עם אנשי האמת" (ההצהרה 119)

האסלאם הוא דת הנאמנות. אללה יתעלה מסר: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُنْتَلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحْلِي الصَّيِّدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ) المائدة 1 "הוי המאמינים, מלאו את החובות המוטלות עליכם: בהמות המקנה הותרו לכם למאכל, זולת אלה אשר יקראו בשמן בפניכם, ובלבד שלא תחללו את איסור הציד בעודכם מתקדשים. אללה מחוקק את אשר יחפוץ" (השולחן 1)

האסלאם הוא דת העדינות. הנביא (יְبָרְכُوּ אֱלֹהָהּ וְיִתְּנוּ لَهَا سَلَامًا) מוסר: "אין העדינות נמצאת בדבר אלא וקישטה אותו. ואין היא נלקחת מדבר אלא והוכער". (מסופר ע"י מוסלם)

האסלאם הוא דת האהבה והרעות. הנביא (יְבָרְכُوּ אֱלֹהָהּ וְיִתְּנוּ لَهَا سَلَامًا) מסר: "בן אדם לא מאמין עד שיאהב שיהיה לאחיו מה שיש לו". (מסופר ע"י בוח'ארי)

ההלכה הקפידה להפיץ את הנורמות, והמידות הטובות בחברה על ידי כמה אמצעים:

1- לצוות לעשות דברים טובים, ולהתרחק מדברים רעים (מצוות עשה ולא תעשה). אללה יתעלה מסר: (كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ) آل عمران 110 "אתם הטובים שבאומה שניתנה לאנשים מעולם: אתם מצווים לנהוג בדרך ארץ ואוסרים את המגונה ומאמינים באללה". (בית עמרם 110)

2- העצה הנאמנה. והבעת דעות. והגשת עצות נאמנות. אללה יתעלה מסר: (وَالْعَصْرُ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا

بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ) العصر ١-٣ "אשבע בשעת בין השמשות. האדם לאבדון ילך, אך לא המאמינים והעושים את הטוב והמצווים על האמת, והמצווים על עוז רוח. (בין השמשות 1-3)

קורא יקר:

ללכת בדרך דת האסלאם זו מתנה אלוהית, מנצל אותה רק מי שאללה הדריך אותו לעשות כך. דאג להיות אחד מבין אלו שכוונו והודרכו לנצל את ההזדמנויות, כדי ללכת בדרך של דת נכונה זו. אללה מקבל רק דת האסלאם כדרך לעבודתו. ואל תסתפק בכך ונסה להיות קורא לדת זו, כי אם אתה נכנס לדת זו, אתה חייב לספר עליה, לכל מי שלא שמע עליה מעולם, ולהסביר את התמונה הנכונה, למי ששמע עליה בדרך לא נכונה. הנביא מסר:

"ספרו עלי, אפילו משפט אחד"

נדמה לי שמה שצוין מתכונות האסלאם בספרון זה, יש בו מספיק כדי להניע את הטבע הבריא ברך, למען לדעת דת זו. וגם, להוריד כל כיסוי מעל פניך, שאותו שמה התקשורת המתעה, ולא ראית חוץ ממה שמתארים בו את האסלאם שהוא דת ראקציונית, מפגרת, וטרוריסטית. או שמראות את התנהגויות הלא אחראיות שעושים חלק מן המוסלמים, שלא יודעים מן האסלאם חוץ מהשם שלו. אנשים אלה הם סיבה לתיעוב הלא מוסלמים מן האסלאם. אני מתפלל בכנות למען שיאיר אללה את עיניך כדי לראות את האמת כפי שהיא, ושיכוון אותך ללכת בדרכה. ושאללה יראה לך את השקר כפי שהוא, ושירחיק אותה ממנו.

בשורה טובה:

קורא יקר, מן הדברים הטובים שבדת האסלאם, שכל מי שנכנס בה מבין הלא מוסלמים, הוא מקבל את שכרו פעמיים. כי, הוא האמין בשליח שלו, והאמין בשליחות של מוחמד, (יְبָרِكُوا آلَ اللَّهِ وَإِيَّتَهُمْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ). אללה יתעלה מסר: (الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ وَإِذَا يَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ أُولَٰئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرُؤُنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ) القصص (٥٢-٥٤) "אלה אשר נתנו להם את הספר לפניו, מאמינים בו, וכאשר קוראים אותו בפניהם, יגידו, אנו מאמינים בו. הוא האמת שבאה מעם ריבוננו, וכבר לפניו היינו מתמסרים. כל אלה יקבלו את שכרם פעמיים על כי עמדו בעוז רוח. הם משלמים טובה תחת רעה, ומוציאים ממון מאשר פרנסנו אותם.

הבשורה השנייה. אללה מוחל לו את כל העוונות, והחטאים שלו, שעשה לפני שנכנס לאסלאם. הנביא מסר: "האסלאם הורס את כל מה שהיה לפניו..." (מסופר ע"י מוסלם)

הבשורה השלישית. אללה ממיר את כל החטאים שלו אל טובות, וזו טובה שאללה עושה למישהו רוצה. אללה יתעלה מסר: (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقُولُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا) الفرقان 68-70 "והם אשר לא יתפללו לאל אחר זולת אללה, ולא יהרגו את הנפש אשר אסר אללה, בלתי אם במשפט צודק, ולא ינאפו – העושה זאת יבוא על עונשו, וביום תחיית המתים יוכפל עונשו, ולנצח ישנאו בחרפה. ואולם בעלי התשובה והמאמינים והעושים מעשה טוב, להם ימיר אללה את עוונותיהם במעשים טובים, כי אללה סולח ורחום. (הפורקאן 68-70)

הזדמנויות טובות, ואשרי למי שניצל אותן. תיזהר מהדחייה. בן אדם פיקח הוא, שדן את עצמו, והעושה למען החיים אחרי המוות. וחסר האונים הוא שהלך בדרך של תאוות נפשו, וקיווה שאללה יסלח לו.

יְבָרֶךְ אֱלֹהֵי יִתְּן שְׁלוֹם לְנַבִּיאַ מוֹחַמַד וְעַל חֲבָרָיו וְצֹאצְאָיו.

והתהילה לאללה ריבון העולמים

הספר הזה

הספר הזה מבהיר את התכונות של האיסלאם, ומסביר למה מאות האנשים נכנסים לו בכל יום. הספר הזה הוא קריאה לכל בן אדם להכיר את אללה, הבורא, ולהכיר את הדת הנכונה ואת ההלכות שלה.

אחמד עבד אלמקסוד